
Fra: Karl Rune Ingebrigtsen <karlrune@hotmail.no>
Sendt: 24. juli 2020 23:57
Til: Postmottak KLD
Emne: Høringssvar referanse 20/1315

Høringssvar – referanse 20/1315

Undertegnede er hytteeier og vil bli berørt av endring i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag.

Jeg ønsker derfor å avgi en høringsuttalelse i denne saken.

Innledningsvis vil jeg gi min støtte til undernevnte forslag som ble vedtatt i Stortinget 5. mai d.å. – med tilføyelser som jeg vil komme tilbake til:

- §5 c) «eier av hytte for transport av bagasje og utstyr mellom bilveg og hytte som ikke ligger tilknyttet brøytet bilveg»

Som hytteeier opplever jeg at min mulighet til å kunne benytte hytten er svært begrenset med dagens lovverk og hvordan restriktive tolkninger av lovverket ytterligere begrenser mulighetene. Det oppleves svært urimelig at andre sammenlignbare fritidsaktiviteter ikke har i nærheten den samme begrensningen. Om man ønsker å dra på egen hytta med båt, bil eller snøscooter så burde mulighetene være tilnærmet de samme. Jeg noterer meg at departementet, både fra tidligere og også nå uttrykker svært vidtrekkende bekymringer for natur og dyrelivet hvis vi som snøscooterbrukere får lov til å kjøre snøscooter mer til hytta. Som hytteeier er jeg svært opptatt av å bevare naturen og dyrelivet i mitt nærområde. Jeg ville ikke bedt om økt tillatelse til aktivitet som jeg visste kom til å forringe mitt eget nærområde. Ber departementet om å ta hensyn til forskning og ikke minst erfaringen som lokale brukere av fjellet kommer med – dyrene skremmes ikke slik snøscootermotstandere ofte hevder, heller ikke ødelegges naturen av fornuftig snøscooterbruk. For å gjenta meg selv – jeg er minst like opptatt som departementet i å bevare nærområdet mitt.

Snøscooterbrukere opplever ofte svært ulik behandling på sine søknader, og personlige preferanser til saksbehandler kan gi svært ulikt resultat fra kommune til kommune, og fra fylkesmann til fylkesmann. Som snøscooterbruker opplever man i dag stor negativ innblanding fra fylkesmenn – dette kan også registreres i mange avisoppslag i media i starten av mai d.å. Det er derfor gledelig at Stortinget vedtok at det kommunale selvstyret skal økes – noe som man må forvente vil bli etterlevet.

Forenklingen som foreslås her vil forenkle saksbehandlingen i kommunene, redusere bruken av skjønn hos saksbehandlere og redusere bruken av §6 søknader.

Innspill til praksis som må komme i rundskriv eller liknende til denne forskrift:

- Det skal ikke settes nasjonale eller lokale begrensninger på antall turer til hytta, eller krav om kjørebok. Hytteeier må stå fritt til å disponere hytta slik vedkommende finner det best – dette uavhengig av om hytta er tilknyttet vinteråpen bilvei, på en holme eller i fjellet.
- Begrensningen om at det kun kan fraktes bagasje eller utstyr må fjernes. Med dagens leiekjøringsordning kan personer fraktes uavhengig av avstand og uten krav til at det samtidig skal fraktes bagasje eller utstyr. Å sette slik begrensning ved bruk av egen snøscooter er helt ulogisk og gir ingen gevinst når man samtidig etter loven kan kjøre

tilsvarende trase med en leiesnøscooter (som forøvrig gir dobbel kjøring) for å frakte personer. Det kan også være rekreasjonsløyper noen hundre meter unna hvor slik begrensning ikke finnes, da er det urimelig at slik begrensning settes for bruk av egen snøscooter på strekningen til egen hytte. Det vil samtidig bli forskjell i mulighet for slik persontransport fra kommune til kommune – avhengig om der finnes leiekjøring eller ikke.

- Strekning det søkes dispensasjon for beskrives i søknad. Snøforhold kan gjøre det umulig å følge en nøyaktig inntegnet trase helt eksakt fra sesong til sesong. Det burde også være rom for å kunne kjøre og f.eks hente vann fra nærmeste vannkilde ved å benytte dispensasjonen.
- Dispensasjoner må utstedes for flere år av gangen. Grunnlaget for dispensasjonene endrer seg ikke automatisk fra sesong til sesong. Dette reduserer unødvendig saksbehandling. Dersom lokale forhold skulle tilsi endrede forutsetninger kan dispensasjoner inndras, og behandles på ny – innenfor en anstendig saksbehandlingstid, ikke månedsvis som man opplever i dag.
- Eier av hytte gis 2 dispensasjoner tilhørende aktuell hytte som vedkommende kan disponere. Slik fjernes skjønnsvurderingen gjeldende f.eks familietilhørighet. Også med dagens ordlyd, er det flere enn juridisk eier som inngår i dispensasjonen. Dermed kan ordlyd «eier» bestå da det er eier som søker, men vedkommende står fritt til å disponere disse. For hytter med flere eiere, gis hver 2 dispensasjoner – med krav om at maksimalt 2 dispensasjoner kan benyttes samtidig. Å sette en begrensning på 1 dispensasjon utgjør en potensiell sikkerhetsrisiko – da det mange steder er direkte uforsvarlig å kjøre alene. Dette er dog ikke til hinder for at eier av hytte hvis forhold tilsier det, og det er ønskelig bare søker om 1 dispensasjon.
- Med bakgrunn i Stortingsvedtaket 5.mai d.å. i gjeldende sak om at endringene skal føre til forenkling i regelverket og økt kommunalt selvstyre – er det naturlig med bakgrunn i tidligere nevnte bekymring angående økt negativ involvering fra fylkesmenn – at disse instrueres til å forholde seg til Stortingsvedtakene. Fylkesmannens nærmest ubegrensede makt til å overstyre kommunale vedtak må opphøre. Stortingsvedtaket om forenkling i regelverket må bl.a. gjelde den nærmest uendelige mengden dokumentasjon og kunnskapsinnhenting som kreves for disse enkle dispensasjonssøknadene. Man må følge §8 i Naturmangfoldloven som sier; «Kravet til kunnskapsgrunnlaget skal stå i et rimelig forhold til sakens karakter og risiko for skade på naturmangfoldet». Videre «Myndighetene skal videre legge vekt på kunnskap som er basert på generasjoners erfaringer gjennom bruk av og samspill med naturen».
- Rundskriv T-1/96 som i stor grad benyttes for å begrense snøscooterbruk må revideres. Tolkningene i dette rundskriv er ikke tilpasset hverken år 2020 eller endringene i motorferdselloven som ble gjort 2015. For eksempel; Rundskriv T-1/96, begrenser hvem som kan søke etter §5 c. Hytte med flere eiere må av uforklarlig årsak søke dispensasjon etter §6 «særlig behov». At f.eks. to søsken, i stedet for én - eier en hytte tilsier ikke at grunnlaget for dispensasjon har endret seg så radikalt – dette må endres.
- Kommunene må få større mulighet til å kunne gi dispensasjon til lenger åpning av snøscooterløypene sine, og derav kjøring til hytte. Samtidig som det enkelte steder i landet kan være grønne plener og +20°C - har andre steder metervis med snø og kolonnekjøring. Dagens lovverk er for rigid og ikke tilpasset slike lokale variasjoner.
- §6 må også endres. Ordlyden "*i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum*" er ikke ett mål som er vedtatt av Stortinget - og må fjernes.

Jeg registrerer en bekymring for hva enkelte uttrykker som en eksplosjon av støy og generell trafikk i fjellet. De samme bekymringene ble fremmet forut for lovendringen som ble gjort i 2015 – men erfaringen siden den gang tilsier at denne skremselspropagandaen var feil. Jeg ser ingen grunn til at det heller denne gang skal bli en eksplosjon i hverken

støy eller trafikk – vi må være så edruelige og innse at det er en svært begrenset trafikk/antall dispensasjoner det her faktisk er snakk om. Det er ikke grunnlag for å hevde at ALLE hytteeiere automatisk vil anskaffe snøscooter selv om denne endringen gjøres. Slik synsing er kun for å skape negative holdninger til snøscooter og dens brukere.

Avslutningsvis vil jeg komme med skarp kritikk til den negative tonen angående bruk av snøscooter som gjennomsyrrer høringsnotatet. Det er omtrent umulig å finne ett eneste positivt ord om snøscooter og snøscooterbruk. Høringsnotatet virker mer å være en mal for de som ønsker å gi negativ tilbakemelding til forslaget – det er ikke departementets jobb!

Undertegnede er kjent med at likelydende høringssvar vil bli sendt av flere personer. Dette gjøres for å vise ett samlet krav gjeldende disse endringene som bemerkes i høringssvaret.

Mvh

Karl Rune Ingebrigtsen